

[Lone Dybkjær]

turbestemt. Det synes jeg lige så godt vi kan sige, for hvis vi erkender det, er det måske også muligt at sætte nogle andre ting ind.

Så er der spørgsmålet om teknologi og arbejdsmiljø, og der har været sagt utrolig meget om skærmterminalarbejdet. Jeg synes også, at når det drejer sig om risikoen for abort og sådan noget, skal tvivlen komme kvinderne til gode, men når det er sagt, synes jeg også, at man måske skal håndtere denne debat en smule forsigtigt, for der er jo mange ting, som kvinder så ikke kan foretage sig, hvis de er gravide, og jeg synes, vi skal være utrolig forsigtige med at gøre det til én lang sygdomsperiode. Det tror jeg ikke gavner nogen.

Jeg synes, tvivlen skal komme kvinderne til gode, men jeg synes nok, at det, der hidtil er kommet frem på dette område, er meget svagt. Her tænker jeg på den rene skærmvirkning, jeg tænker ikke på det stressende arbejde, for det mener jeg er noget andet. Det handler om at tilrettelægge arbejdet på en anden måde.

Det sidste, jeg skal sige om det med arbejdsmiljøet, som også har været inde i debatten her, drejer sig om spørgsmålet om hjemmearbejde. Jeg er også modstander af, at man tager hjemmearbejde. Jeg mener, man skal organisere det sådan, at det bliver i miljøer, lokale miljøer, hvor man kan lave nogle ordentlige arbejdsmiljøer, sådan at man ikke presser kvinderne til at sidde alene i hjemmene. Det er klart nok, at der er forskel på situationerne. Jeg synes, der er forskel på, om man er entreprenør eller man er symaskinearbejder. Fru Lilli Gyldenkilde sagde sygeplejerske. Jeg tror, det var symaskine, ikke? Jeg oplevede i hvert fald, at det var det, der mentes.

Symaskinesyerske er symaskinearbejder for nu at tage en parallel, og dér synes jeg også, man skal skelne mellem, hvad jobbene er, men jeg synes, den generelle hovedlinje må være, at man skaber nogle lokale miljøer, sådan at man i størst muligt omfang forhindrer hjemmearbejdet, og sådan at man er helt sikker på, at det kun findes dér, hvor der er nogle, der af entreprenørmæssige grunde gerne vil sidde og arbejde alene.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er mig magtpåliggende at få forklaret, at jeg ikke sagde sygeplejersker, men hjemmesyersker. Det gør unægtelig en forskel.

Det, der kalder mig herop, er fru Lone Dybkjærs bemærkninger til mig om, at jeg meget firkantet siger, at den teknologiske udvikling skaber arbejdsløshed. Det får vi jo forskellige meldinger om.

Nu ved jeg ikke, om fru Lone Dybkjær var her, lige da vi startede, for da gjorde jeg ret meget ud af at sige: lad os nu ikke køre fast i den diskussion, for det ser vi nok forskelligt på, og dermed mente jeg, at der var forskellige nuancer. Folk fra Pumagruppen, som har lavet et forskningsarbejde på dette område, siger, at der bliver arbejdsløshed. Andre, f.eks. inden for bankverdenen, har kunnet påvise, at ny teknologi hos dem har betydet, at der er kommet flere i arbejde. Vi ved, at der er kommet flere i arbejde i Japan, det vil jeg ikke afvise. Derfor synes jeg ikke, man skal køre fast i den diskussion.

Vi behøver bare at tage udgangspunkt i den tid, vi er i, hvor vi har 250.000 arbejdsløse, og dér mener jeg, at det, vi skal, er at skabe nogle nye arbejdspladser, som kvinderne også skal gå ind i. Jeg ved, at der rationaliseres rundt om, det erkender fru Lone Dybkjær jo også ved at sige, at der går nogle arbejdspladser tabt, og at der kommer nye til. Ja, sådan er det.

Så meget mere vigtigt er det også at tage det meget, meget alvorligt med ligestillingsproblemet i denne sammenhæng, og dér er jeg ked af at blive afvist, når jeg ønsker at få nogle gode diskussioner om, hvordan vi gør dette ligestillingsarbejde. Hvad kan vi herindefra hjælpe til med og give af muligheder for, at det skal gå fremad? Dér synes jeg, at det at prøve med nogle flere ligestillingskonsulenter og lave nogle forsøg med positive særforanstaltninger på forskellige områder var nogle af de ting, vi kunne gøre. Alle kvinder kan jo nemlig ikke - deri er jeg til gengæld enig med fru Lone Dybkjær - være i omsorgsarbejdet fremover, og vi kan bestemt heller ikke sidde og trykke på datamater alle sammen i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

I anledning af det sidste, der blev sagt her, vil jeg lige sige til fru Lilli Gyldenkilde, at